

Tolnai Ottó

NEM SZÍNEZIK (VÉRREL IS)

Új balkáni kilim kerül a házba (homokvár)
és ez valahogy szép
a magamfajta szerény krónikásnak illene tehát megörökíteni:
előbb a tisztítóba (patyolat) kerül
majd szállítjuk vissza boldogan
akárha egy (illetve két) hullát szállítanánk
becsavarva a temetőbe
mert a temető utcájában élünk
egyik végét a vasútállomás
a másik végét a temető zárja
a tisztító tulajdonosa ugyanis meghalt
majd hamarosan szép felesége is
talán a gyerekek folytatják a szakmát
(mindenesetre én most temetem őket
nem érkezőnk mindenkit időben
meggyászolni eltemetni)
egyik asztalkámon már van egy hasonló kilim
feleségem családjának bunyevác ágától örököltük
(ők pedig valahonnan dalmáciából kerültek erre felé)
most a nagy franciaágyra kerül a pár év alatt
szétrongyolódott chicagói pachwork helyére
kicsit éles mondják
kecskeszőről beszélnek
egyszerre idézi az indiánokat és mondriánt
és így mintha a pachwork emlékét is megőrizné
és ha nem repül is
ám mintha bírna valami állati elektromossággal
a meztelen ember
ha valaki a mennyezeten vagy a tetőn
a mennybolton fűrt lyukon lesi
a meztelen ember

nem olvad olyan gyorsan napon felejtett
vaj
nem lesz olyan gyorsan kis kupac ürülékké
ott a kilim közepén
hogy aztán a gyerekeinek kelljen szállítani immár
a tisztító (patyolat) meghalt tulajdonosa és felesége
gyerekeihez
jóllehet az akkor is szép lesz ahogy a vállukon szállítják
szállítják haza immár a folt nélkül
ha addigra nem ül le
lesz egy marék homokká a házunk (várunk)
nem színezik (vérrel is)
nem formálja mandala-mintákká a szél
nem formálja mandala-mintákká a szélvész.

(Pannonhalmi Szemle, 2002/2.)